

ĽUDIA SÚ SCHOPNÍ TAKMER VŠETKÉHO.

PÁR OD SUSEDŮV

Shari Lapenová

PÁR OD SUSEDOV

PÁR OD SUSEDOV

Shari Lapenová

Original title: Shari Lapena: THE COUPLE NEXT DOOR
Copyright © 2014 by Shari Lapena/1742145 Ontario Limited
Front cover © Sean Ellis/Getty Images
Cover design © R. Shailer/TW

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2016
Translation © Vladislav Gális, 2016

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Dušan Starek
Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-617-9

*Venujem Helen Hellerovej,
najsenzačnejšej agentke.*

Podakovanie

Zaviazaná som mnohým ľuďom, predovšetkým výnimočnej agentke Helen Hellerovej – vďaka ti za všetko. Zo srdca ďakujem aj všetkým z agentúry Marsh Agency za to, že ma vynikajúco zastupujú po celom svete.

Obrovská vďaka patrí Brianovi Tartovi, Pamele Dormanovej a všetkým z vydavateľstva Viking Penguin (U.S.). Nesmierne vďačná som aj Larrymu Finlayovi a Frankiemu Grayovi z Transworld U.K. a jeho úžasnému tímu. Ďakujem Kristin Cochranovej, Amy Blackovej, Bhavne Chauhanovej a ďalším ochotným ľuďom z Doubleday Canada. Mám veľké šťastie, že na oboch stranách Atlantiku ma zastupujú skvelé marketingové a PR tímy.

Ďakujem Ilse Brinkovej za dizajn webovej stránky.

Zaviazaná som aj svojim prvým čitateľom – Leslie Muticovej, Sandre Ostlerovej a Cathie Colombovej.

Samozrejme, túto knihu by som nedokázala napísať bez podpory svojej rodiny.

1

Anne cíti, ako jej v žalúdku škvíka kyselina a lezie jej do hrdla. Krúti sa jej hlava. Vypila priveľa. Cynthia jej celý večer neúnavne nalieva. Anne chcela pitie udržať v istých medziach, ale vymklo sa jej to z rúk – či skôr nevedela, ako inak má prežiť večer. Netuší, koľko vína počas nekonečnej oslavy vypila. Ráno si bude musieť odstriekať mlieko a vyliat ho.

Anne v horúčave letného večera ochabuje a prižmúrenými očami pozoruje hostiteľku. Cynthia otvorene flirtuje s Anniným manželom Marcom. Prečo to vlastne znáša? A prečo to dovoľí Cynthiin manžel Graham? Anne je nahnevaná, ale bezmocná. Nevie, ako to má zatrhnúť, aby nevyzerala úboho a smiešne. Všetci sú trochu pod parou, a tak to ignoruje, mlčky zúri a pije ešte viac chladného vína. Nie je naučená robiť scény, nie je typ, ktorý na seba púta pozornosť.

Zato Cynthia...

Všetci traja – Anne, Marco aj Cynthiin tichý manžel Graham – ju pozorujú, akoby ich fascinovala. Najmä Marco od nej nevie odtrhnúť oči. Cynthia sa k nemu až priveľmi

blízko nakloní, a keď mu v predklone nalieva do pohára, príliehavý top odhalí viac, než by sa patrilo, a Marco takmer skončí s nosom zaboreným v jej výstrihu.

Anne si pripomenie, že Cynthia flirtuje s každým. Je taká pekná, že si zrejme nemôže pomôcť.

Čím dlhšie ju však Anne sleduje, tým nástojčivejšie si kladie otázku, či Marco a Cynthia spolu niečo nemajú. Doteraz takéto podozrenie nemala. Možno v nej alkohol vyvolal paranoju.

Nie, povie si – toto by nerobili, keby mali čo skrývať. Cynthia flirtuje viac než Marco, on len polichotene prijíma jej pozornosť. Aj Marco vyzerá pridobre – ako pekný rebel so strapatými tmavými vlasmi, s orieškovými očami a so zmyselnými ústami. Cynthii a Marcovi to spolu svedčí. Anne si povie, že by s tým mala prestať. Uisťuje sa, že Marco je jej verný. Vie, že je oddaný rodine. Ona a dieťa sú preňho všetkým. Vždy bude stať pri nej – zase sa napije vína –, v dobrom aj v zlom.

Keď však Anne vidí, ako sa Cynthia vešia na jej manžela, jej nervozita a rozčúlenie rastú. Aj po šiestich mesiacoch od pôrodu má navyše desať tehotenských kíľ. Myslela si, že o takomto čase už nadobudne rovnakú postavu ako pred otehotnením, ale očividne to trvá aspoň rok. Musí prestať listovať v bulvárnych časopisoch pri pokladnici v potravinách a porovnávať sa s celebritami, ktoré si platia osobných trénerov a už krátko po pôrode vyzerajú úžasne.

Anne sa ani vo svojom najlepšom období nemohla porovnávať s takými ženami, ako je Cynthia, jej vyššia a obdarennejšia susedka s dlhými nohami, úzkym pásom a veľkými prsníkmi, s porcelánovou pokožkou a hustými čiernymi vlasmi. Cynthia je navyše vždy bezchybne upravená, chodí

v topánkach s vysokými opätkami a v sexi šatách – vyparádila sa aj na domácu oslavu, kam pozvali len ďalšiu manžel-skú dvojicu.

Anne sa nevie sústrediť na rozhovor okolo seba, preto ho radšej odblokuje a pohľad uprie na ozdobný mramorový kozub, presne taký istý, aký má vo svojej spojenej obývačke a jedálni na opačnej strane steny, ktorú majú spoločnú so Cynthiou a s Grahamom. Bývajú v tehlových radových domoch, typických pre sever štátu New York, v poctivo postavených obydliach z konca devätnásteho storočia. Všetky domy sa podobajú – taliansky štýl, zrenovované, drahé –, pričom ten Annin a Marcov stojí na konci radu. Každý dom sa mierne líši výzdobou, každý je individuálnym majstrovským dielom.

Anne sa nešikovne načiahne za mobilom na jedálenskom stole a pozrie sa, koľko je hodín. Už je takmer jedna po polnoci. Malú bola naposledy skontrolovať o polnoci. Marco ju bol pozrieť o pol jednej. Potom si so Cynthiou vyšiel zapáliť na zadnú terasu a Anne s Grahamom zatiaľ rozpačito sedeli za zaprataným stolom a škrobene sa rozprávali. Mala s nimi vyjsť von – možno by trochu pofukoval vetrík. Nespravila to, lebo Graham nemá rád cigaretový dym a bolo by nezdvorilé, alebo minimálne neohľaduplné, nechať ho samého na vlastnom večierku. A tak zo slušnosti zostala. Graham, ktorý rovnako ako ona pochádza z dobrej protestantskej rodiny, má bezchybné vystupovanie. Pre Anne je záhadou, prečo sa oženil s takou povrchnou ženou, ako je Cynthia. Cynthia a Marco sa pred niekoľkými minútami konečne vrátili z terasy a Anne zúfalo túži odísť, aj keď ostatní sa ešte zabávajú.

Pozrie sa na detský monitor na konci stola, červené svetielko na ňom žiari ako konček cigarety. Obrazovka je

rozbitá – nedávno jej monitor spadol a Marco ju ešte nevymenil –, ale prenos zvuku funguje. Odrazu sa jej zmocnia pochybnosti, cíti, že nekonajú správne. Čo sú to za rodičia, že šli k susedom na večierok a bábätko nechali doma samo? Čo je za matku, že to dopustila? Pocíti dôverne známu agóniu – *nie je dobrá matka*.

No a čo, že opatrovateľka odriekla? Coru mali naložiť do prenosnej postieľky a zobrať so sebou, lenže Cynthia vyhlásila, že večierok nie je pre deti. Mal byť len pre dospelých, súkromnou oslavou Grahamových narodenín. To je ďalší dôvod, pre ktorý Anne nenávidí susedku, kedysi dobrú kamarátku – Cynthia totiž nemá rada deti. Čo je to za človeka, keď nechce na večierku šesťmesačné bábätko? Ako sa mohla dať Marcom presvedčiť, že je to v poriadku? Zachovala sa nezodpovedne. Anne zide na um, čo by si pomysleli ostatné ženy z mamičkovskej skupiny, keby im to niekedy povedala. *Šesťmesačné bábätko sme nechali doma samo a išli sme k susedom na večierok*. Predstaví si, ako všetky šokovane otvoria ústa a nastane nepríjemné ticho. Nikdy im to nepovie. Odsúdili by ju.

S Marcom sa pre to doma pohádali. Keď opatrovateľka zavolala, že nemôže prísť, Anne navrhla, že zostane s dcérkou doma – aj tak sa jej na večierok nechcelo ísť. Marco však o tom nechcel ani počuť.

„Nemôžeš len tak zostať doma,“ tvrdil, keď sa škriepili v kuchyni.

„Mne to nebude prekážať,“ odvetila tlmeným hlasom. Nechcela, aby Cynthia cez spoločnú stenu počula, ako sa hádajú.

„Prospeje ti, keď na chvíľu vypadneš,“ namietol Marco a aj on stíšil hlas. Potom dodal: „Vieš, čo vravela doktorka.“

Celý večer rozmýšľala, či tú poslednú poznámku vyslovil zo zákernosti, vo vlastnom záujme, alebo sa jej len pokúšal pomôcť. Napokon ustúpila. Marco ju presvedčil, že cez detský monitor budú počuť, keď sa malá pomrví alebo prebudí. Navyše každú polhodinu ju pôjdu skontrolovať. Nič zlé sa nestane.

Je jedna hodina. Mala by sa ísť pozrieť na Coru alebo prehovoriť Marca, aby odišli. Už si chce ľahnúť. Túži len po tom, aby sa táto noc skončila.

Potiahne manžela za ruku. „Marco,“ vyzve ho, „mali by sme ísť. Už je jedna hodina.“

„Nechodte,“ ozve sa Cynthia. „Ešte nie je neskoro!“ Očividne nechce, aby sa oslava skončila. Nechce, aby Marco odišiel. Anne je však presvedčená, že Cynthii by vôbec neprekážalo, keby odišla ona.

„Pre teba možno nie je,“ oponuje Anne a pokúsi sa, aby to znelo trochu pohoršene, hoci je opitá, „ale ja musím skoro ráno vstávať a nakrmiť Coru.“

„Chuderka,“ vzdychne Cynthia a Anne to z akéhosi dôvodu rozzúri. Cynthia nemá deti, ani ich nikdy mať nechcela. S Grahamom sú bezdetní dobrovoľne.

Presvedčiť Marca, aby odišiel, nie je jednoduché. Evidentne je rozhodnutý zostať. Dobré sa zabáva, no Anne je čoraz nervóznejšia.

„Ešte jeden,“ povie Marco Cynthii, zdvihne pohár a vyhne sa manželkinmu pohľadu.

Dnes večer má zvláštne bujarú náladu – pôsobí takmer silene. Anne rozmýšľa prečo. V poslednom čase bol doma tichý. Odmeraný, dokonca náladový. Dnes sa však so Cynthiou stal dušou večierka. Anne už dlhšie cíti, že niečo nie je v poriadku, no Marco jej nikdy nič nepovie. V po-

slednom čase sa s ňou veľmi nerozpráva. Uzavrel sa pred ňou. A možno sa jej stráni preto, lebo Anne má popôrodnú depresiu. Sklamala ho. A koho nie? Dnes večer Marco jednoznačne dáva prednosť krásnej, žiarivej, oslnivej Cynthii.

Anne si znova uvedomí, koľko je hodín, a načisto ju prejde trpezlivosť. „Ja už idem. O jednej som mala skontrolovať malú.“ Uprie pohľad na Marca. „Ty zostaň, dokedy chceš,“ dodá napätým hlasom. Marco na ňu zazrie, oči sa mu ligocú. Anne si odrazu pomyslí, že vôbec nevyzerá taký opitý, ale jej sa riadne krúti hlava. Pohádajú sa? Pred susedmi? To hádam nie... Anne pohľadá kabelku a vezme detský monitor. Zrazu si uvedomí, že je zapojený do elektriny, a chce ho vytiahnuť. Cíti, že všetci zízajú na jej tučný zadok. Nech! Má pocit, že sa proti nej spojili, zazlievajú jej, že kazí zábavu. V očiach ju štípu slzy, no zaženie ich. Nechce sa pred nimi rozrevať. Cynthia a Graham o jej popôrodnej depresii nevedia. Nepochopili by to. S Marcom o tom povedali len Anninej mame. Anne sa jej nedávno zverila. Vie, že mama to nikomu neprezradí, dokonca ani otcovi. Anne nechce, aby to ešte niekto vedel, a predpokladá, že ani Marco, hoci nič také otvorene nepovedal. Stále sa pretvarovať je však vyčerpávajúce.

Kým je k nim obrátená chrbtom, vycíti v Marcovom hlase zmenu.

„Máš pravdu. Je neskoro, mali by sme ísť.“ Počuje, ako položil na stôl vínový pohár.

Anne sa otočí, opakom ruky si odhrnie z očí vlasy. Zúfalo sa potrebuje dať ostrihať. Silene sa usmeje a navrhne: „Nabudúce vás pozývame my.“ A v duchu dodá: *Môžeš prísť do nášho domu, kde s nami žije naše dieťa. Dúfam, že bude celú noc plakať a pokazí ti večer. Určite ňu pozvem, keď ma-lej pôjdu zuby.*

Potom rýchlo odídu. Nemusia brať veci pre dcérku, len Anninu kabelku a detský monitor, ktorý si strčí do kabelky. Cynthia sa pri ich náhlom odchode tvári naštvane, Graham neutrálne. Vyjdú cez pôsobivo hrubé dvere a zídu po schodoch. Anne sa chytí elegantne vyrezávaného zábradlia, aby udržala rovnováhu. Prejdú niekoľko krokov po chodníku a sú pred vlastnými schodmi s podobným zábradlím a rovnako pôsobivo hrubými vchodovými dverami. Anne mlčky kráča pred Marcom. Uvažuje, že s ním do rána neprehovorí. Vyjde po schodoch a zmeravie.

„Čo je?“ napäto sa za ňou ozve Marco.

Anne hľadá pred seba. Predné dvere sú otvorené asi na desať centimetrov.

„Viem, že som ich zamkla!“ vyhlási zachrípnuto.

„Možno si zabudla,“ odsekne Marco. „Veľa si toho vypila.“

Anne však nepočúva. Už je vnútri a beží po schodoch, potom po chodbe k detskej izbe. Marco jej uteká za päťami.

Keď Anne vojde do detskej izby a uvidí prázdnu postieľku, zvrieskne.

2

A nne cíti svoj výkrik v hlave, počuje, ako sa odráža od stien – ten hrozný zvuk je všade. Potom stíchna a zostane stáť pred prázdnu detskou postieľkou ako solný stĺp, s dlaňou pritisnutou k ústam. Marco šmátra po vypínači. Obaja civejú na prázdne miesto, kde malo ležať dieťa. Nie je možné, že zmizlo. Cora sa z postieľky sama dostať nemohla. Má iba šesť mesiacov.

„Zavolaj políciu,“ hlesne Anne a nato sa jej zdvihne žalúdok. Prehne sa v páse a vracia pomedzi prsty, tekutina kaskádovito dopadá na drevenú dlážku. Detská izba, vymaľovaná jemným maslovožltým odtieňom so vzorkou kreslených skackajúcich ovečiek, sa okamžite naplní pachom žľče a paniky.

Marco sa ani nehne. Anne naňho pozrie. Je paralyzovaný, v šoku hľadá na prázdnu postieľku, akoby neveril tomu, čo vidí. Anne mu z očí vyčíta strach i vinu a zakvíli – je to strašný nariekavý zvuk zvieraťa v bolestiach.

Marco sa ani tentoraz nehne. Anne prebehne cez chodbu do ich spálne, z nočného stolíka schmatne telefón a vyťuká 911. Ruky sa jej trasú a špinia telefón vývratkami.

Marco sa konečne preberie. Počuje ho, ako rýchlo behá po poschodí, zatiaľ čo ona cez chodbu znovu civie na prázdnu posteľku. Marco nazrie do kúpeľne, na odpočívadlo, potom rýchlo prebehne okolo nej, prehľadá prázdnu izbu a napokon aj poslednú miestnosť na chodbe, tú, z ktorej si urobili domácu pracovňu. Anne v tej chvíli zvláštne odťažito uvažuje, prečo tam vlastne Marco išiel hľadať. Akoby sa časť jej mysle odčlenila a pokúšala sa uvažovať logicky. Veď ich dieťa sa ešte nedokáže samostatne presúvať. Nie, malá nie je v kúpeľni ani v prázdnej izbe, ani v pracovni.

Niektu ju uniesol.

Ozve sa spojovateľka a Anne skríkne: „Niektu nám uniesol dieťa!“ Ledva sa jej podarí upokojiť aspoň natoľko, aby dokázala odpovedať na otázku.

„Rozumiem, pani. Pokúste sa neprepadnúť panike. Polícia je už na ceste,“ ubezpečí ju spojovateľka.

Anne zloží telefón. Trasie sa na celom tele. Cíti, že jej znovu hrozí nevoľnosť. *Ako to bude vyzerat?* pomyslí si. Dieťa nechali samo doma. Je to nezákonné? Určite. Ako to vysvetlia?

Vo dverách do spálne sa objaví Marco, bledý a zmučený.

„Ty za to môžeš!“ skríkne Anne s vytreštenými očami a prebehne popri ňom. Vletí do kúpeľne pri schodisku a znovu vracia, tentoraz do umývadla, vzápätí si z roztrasených rúk umyje vývratky a vypláchne si ústa. Marco stojí tesne za ňou. V zrkadle sa im stretnú oči.

„Je mi to ľúto,“ zašepká. „Prepáč. Je to moja vina.“

Áno, naozaj mu je to ľúto, no hoci to Anne vidí, zdvihne ruku a pästou vrazí do odrazu jeho tváre v zrkadle. To sa roztriešti a ona sa vzlykajúc zrúti. Marco sa ju pokúsi vziať

do náručia, ale odsotí ho a uteká na prízemie. Ruka jej krváca, na zábradlí zanecháva šarlátové stopy.

Všetko, čo sa stane potom, je takmer neskutočné. Pohodlný dom, v ktorom Anne a Marco bývajú, sa zmení na miesto činu.

Anne sedí na pohovke v obývačke. Niekoľko jej cez plecia prehodil deku, no aj tak sa trasie. Je v šoku. Na ulici pred domom parkujú policajné autá, červené majáky blikajú, prenikajú cez okno a krúžia po bledých stenách. Anne nehybne sedí na pohovke a hľadá pred sebou, akoby ju zhypnotizovali.

Marcovi sa láme hlas, keď policajtom rýchlo opisuje zmiznuté dieťa – šesťmesačné dievčatko, plavé vlásky, modré oči, váži asi sedem kilogramov, na sebe má jednorazovú plienku a obyčajné ružové dupačky. Z postieľky zmizla aj ľahká detská prikrývka, čistobiela.

Okolo neho sa roja uniformovaní policajti. Rozídu sa do všetkých kútov, prehľadávajú celý dom. Niektorí majú na rukách latexové rukavice a nesú súpravy na zber dôkazového materiálu. Anne a Marco za tých desať minút do príchodu polície horúčkovo pátrali, ich hľadanie však neprinieslo nijaký výsledok. Forenzný tím postupuje pomaly. Očividne nehľadá Coru, ale dôkazy. Dieťa je tak či onak preč.

Marco sa posadí na pohovku k Anne a jednou rukou si ju privinie. Anne by sa najradšej odtiahla, no neurobí to. Nestrasie jeho ruku. Ako by to pred políciou vyzeralo? Z dychu mu cíti alkohol.

Teraz už obviňuje najmä seba. Ona za to môže. Chce zhodiť vinu na Marca, ale nejde to – pristala, že dieťa ne-

chajú samo. Mala zostať doma. Nie, vlastne mala Coru zobrať k susedom, vykašľať sa na Cynthiu. Pochybuje, že by ich vyhodila a radšej by oželela Grahamovu oslavu. Anne si to však uvedomila prineskoro.

Polícia ich bude odsudzovať a všetci ostatní tiež. *Tak im treba, krkavčím rodičom, keď nechali dieťa samo.* Aj ona by tak uvažovala, keby sa to stalo niekomu inému. Vie, že matky sú až prehnane kritické, vie, ako rady sa vyvyšujú nad iné matky. Spomenie si na známe zo skupiny, ktorá sa raz do týždňa stretáva u niektorej z nich. Nosia deti so sebou, pijú kávu, klebetia. Čo o nej povedia?

Prišiel ešte niekto – pokojný muž v tmavom obleku dobrehého strihu. Uniformovaní policajti sa k nemu správajú účtovo. Anne zdvihne hlavu, stretne sa s jeho prenikavým pohľadom a pomyslí si: *Kto je to?*

Muž podíde k nim a posadí sa do kresla oproti. Predstaví sa ako detektív Rasbach. Potom sa nakloní dopredu. „Porozprávajte mi, čo sa stalo.“

Anne jeho meno okamžite zabudne alebo ho skôr vôbec nevníma. Zachytí len slovo detektív. Pozrie naňho a povzbudí ju prenikavá inteligencia, ktorá mu vyžaruje z očí. *Tento muž im pomôže. Vráti im Coru.* Pokúsi sa uvažovať, ale nemôže. Je zároveň nervózna aj otupená. Len pazerá detektívovi do vnímavých očí a rozprávanie prenechá Marcovi.

„Boli sme vedľa,“ začne, viditeľne rozrušený. „U susedov.“ Potom sa odmlčí.

„Áno?“ povzbudí ho detektív.

Marco zaváha.

„Kde bolo dieťa?“ spýta sa detektív.

Marco neodpovie. Nechce to vysloviť.